

Вяра

Относно търпението

✖ „**Т**ърпението на унизените не ще остане без плод: тези, които тук изпитат кратковременна скръб и тегота, ще изпитват радост и веселие там, където няма нито болка, нито печал, нито въздишка, но живот безконецен. Заради това и аз търпя всичко. Бог, Който чрез мене те избави от твоя недъг, може и мен да повдигне от този одър и да изцели моята немощ, но аз не желая това: „който претърпи докрай, ще бъде спасен“ (Мат. 10:22) - е казал Господ. За мен е по-добре в тоя живот да се превърна в труп, за да бъде в другия тялото ми нетленно. По-добре тук да претърпя смрадта, за да се наслаждавам там на неизречено благоухание. Величествено е, брате мой, църковното служение в светло, чисто и свято място, където богоугодно и сладостно, заедно с невидимите ангелски сили, да възнасяш молитви към Бога, поради което и църквата се нарича земно небе, а тези, които стоят в нея, се приемат като стоящи на небето. А пък тази тъмна и смрадна килия не е ли съд преди съда? Не е ли мъка преди безконецната мъка? Но този, който търпи това с благодарност, може с право да каже: „Твърдо се уповавах на Господа, и Той се наклони към мене“ (Пс. 39:2). Утешавайки подобни страдалци, апостолът казва: „Ако търпите наказание, Бог постъпва с вас като със синове. Защото кой е тоя син, когото баща му не наказва? Ако пък оставате без наказание, на което всички станаха съучастници, тогава сте незаконни деца, а не синове“ (Евр. 12:7-8). И Сам Господ ни увещава, брате мой, като казва: „с търпението си спасявайте душите си“ (Лук. 21:19).“

[20.08 по еретическия, † 07 август по православния календар - Свети преподобни Пимен Многоболезнени](#)